

**VERSLAG VAN DE SESSIE VAN DE RAAD DER GEMEENTE HAARLEMMERMEER
OP DONDERDAG 15 JANUARI 2026**

Onderwerp: Sessieverzoek GroenLinks-PvdA Lokale aanpak tegen relationeel geweld (mw. Van Goethem)

Voorzitter: dhr. F. Sidali

De leden: T.M. Beusenbergh, mw. Y.M.G. Bouwhuis, K. van Goethem, mw. J.M. Hup (vanaf 19.50 uur), mw. G. Knikker, mw. A.N. Mees-Marhe, dhr. E. Oostwouder, dhr. A. de Ruiter, mw. M. Woolthuis

Griffier: mw. E.H.M. Ouwehand-Brussel

Portefeuillehouder: mw. C.F.M. van der Meij

Insprekers: Geen

De VOORZITTER: Dames en heren, welkom bij de sessie over de lokale aanpak tegen relationeel geweld. Deze sessie komt voort uit een sessieverzoek van GroenLinks, mevrouw Van Goethem. Naar aanleiding van de nota Veilig en Verbonden, Regionaal Koersplan Aanpak Huiselijk geweld en Kindermishandeling 2025 tot 2028. Er hebben zich geen insprekers gemeld voor deze sessie. Graag nog wel even uw aandacht dat u via de voorzitter spreekt en dat u ook nog even wacht totdat ik u het woord geef en dan kunnen we een heel mooi gesprek met elkaar aangaan. Wij gaan van start met de eerste termijn waarvoor u allen spreektijd heeft. Ter afronding van de eerste termijn zal het college reageren op de gestelde vragen. Er zijn al technische vragen gesteld en de beantwoording is binnen. Technische vragen, zoals u weet, behoren nu dan ook niet tot de mogelijkheid. En dan beginnen we met de eerste termijn. Er is ook nog een motie, niet ingediend, maar ter bespreking aangeboden en deze vindt u ook in iBabs, als het goed is, daar gaan we het straks nog met elkaar over hebben. De eerste termijn begin ik met mevrouw Van Goethem en u weet het, u krijgt als indiener van het sessieverzoek ook nog vijf minuten extra spreektijd mee. Dus nou, doe daar uw plezier mee zou ik zeggen. Gaat uw gang.

Mevrouw VAN GOETHEM: Dank u wel, voorzitter. 1,3 miljoen Nederlanders heeft te maken met huiselijk geweld. Dat kan fysiek, seksueel, emotioneel of financieel geweld zijn of een combi van dat alles. We hebben het ook wel over relationeel geweld in Haarlemmermeer, maar wat mij betreft dekt dat niet helemaal de lading en daarom heb ik het over huiselijk geweld. Want bij relationeel geweld lijkt het alsof het alleen maar in de partnersfeer gebeurt, terwijl juist kindermishandeling hier ook onder valt. Maar terug naar die 1,3. Die 1,3 zullen echt niet allemaal eindigen in femicide, kindermoord of structureel in een situatie zitten waar ze niet uitkomen. Maar feit is wel dat 1,3 miljoen bijna 10% van alle Nederlanders boven de 16 jaar is. We zijn het daarom aan onze samenleving verplicht om hierop als overheid beter ons best te doen. Ik ben daarom heel erg blij dat de raad in december akkoord is gegaan met ons sessieverzoek om vandaag alle lokale kaders mee te geven voor de uitrol van deze regionale aanpak. Voor ons ligt een stuk dat namelijk wel wat lokale invulling kan gebruiken. Het is een papieren tijger, met veel afkortingen, waar veel goede zaken in staan, maar waarvan we ons ook moeten afvragen hoe we voorkomen dat dit een papieren werkelijkheid wordt, die gaat afwijken van de realiteit. En dat we niet zo meteen bij een treurig nieuwsbericht dat een keer in Haarlemmermeer plaatsvindt ons afvragen, hoe kan dat nou? We hebben het op papier toch zo mooi geregeld? We gingen het toch nu anders doen? Daarom meteen maar de hoofdvraag. Als we lezen dat er nu maar € 500.000,00 voor de gehele

regio is, wat kunnen we dan eigenlijk nu lokaal doen? Zijn we als raad bereid om hierop extra te investeren? En kan het college slim de vele beleidsterreinen die hierbij betrokken moeten zijn aan elkaar verbinden om zo wel uitvoering te geven aan het bestrijden van huiselijk geweld. Wat ons betreft is dat investeren niet alleen wenselijk, maar ook hoogstnodig als we echt, écht iets willen doen met deze regionale aanpak. Want alleen lokaal, samen binnen het Sociaal Domein, gaat het lukken. Maar Haarlemmermeer heeft in deze regio als enige jeugdhulp en WMO zelf ingericht. Dus hoe wordt die magere € 500.000,00 daaraan verbonden? Kan de wethouder toelichten of dit is besproken in de regio? Wat ons betreft moet er bij deze lokale uitrol geld bij en die zouden we besteden aan preventie en de-escalatie. Laat inwoners en instanties weten waar ze zich kunnen melden. Bied informatie laagdrempelig aan. We hebben hele capabele huisartsen, welzijnswerkers, jongerenwerkers, leerkrachten en inwoners in Haarlemmermeer. Laten we samen zorgen dat iemand over diens schaamte durft te stappen en om hulp durft te vragen en dat de hulpontvanger dan ook echt weet waar we naartoe moeten. Leer kinderen al vroeg wat consent is. Dat je lichaam van jou is en niemand je met woorden kleiner mag maken dan dat je bent. Wijs één verantwoordelijke instantie aan die durft op te treden. Er is momenteel veel kritiek op Veilig Thuis, dus neem dat als gemeente goed onder de loep en maak hierover met de regio verbeteringen. Minder denken in protocollen en meer vanuit de slachtoffers en hun dagelijkse realiteit zou ons advies zijn. Geloof hen. Verder zien we graag een uitbreiding van het aantal bedden waar mensen naar kunnen uitwijken als de situatie wel verergert. Haarlem is daarnaast binnen de jeugdhulp gestart met toegankelijke mediation, zodat scheidingen minder snel op vechtscheidingen uitlopen. Strenger straffen wordt landelijk inmiddels al aangepakt en in feite is het geweld dan al gepleegd. Daarom zullen we dat niet adviseren. Wil je vaak de generationele problemen doorbreken dan moet je slachtoffers maar ook daders ondersteunen en daar kom ik zo meteen op terug. En voorzitter, dan nog meteen maar een kritiekpunt. Nergens in de regionale nota wordt een link gelegd met schulden of de druk die huishoudens ervaren. Zoals een huisarts het gisteren aan mij verwoordde: we leven in een megadrukke en stressvolle wereld met zware financiële lasten en woonproblemen. Die zullen niet de oorzaak zijn van geweld, maar stress en druk zal het zeker weten wel verergeren. Graag een toezegging van de wethouder dat bij de lokale uitrol dus niet alleen naar de inzet van onze jeugdhulp en WMO wordt gekeken, maar juist ook een link wordt gemaakt met het armoedebeleid en de organisaties rondom dat gedeelte van het Sociaal Domein. We hebben als GroenLinks en PvdA in 2024 al aandacht gevraagd voor de daderaanpak van huiselijk geweld in Amsterdam. Deze zeer succesvolle pilot geeft na geweldsvoorvallen plegers de optie om in gesprek te gaan en hun geweldscyclus zelf te doorbreken. De aanpak bestaat onder andere uit support- en praatgroepen, vergelijkbaar met Anonieme Alcoholisten. In zo'n groep kunnen ex-plegers praten over gevoelens en hulp vragen, maar ze worden ook geconfronteerd met hun gedrag en de eerste uitkomsten wijzen op een groot succes. Kan dit ook in onze regio worden opgezet? Of kunnen we aansluiten? En wat vindt de rest van de raad hiervan? Voorzitter, het zijn heel veel voorstellen die ik doe, het zijn heel veel ideeën en initiatieven en ik hoop hiermee eigenlijk om het debat te openen en om zo meteen in de tweede termijn verder uit te diepen waar we warm van worden, om dit lokaal echt een invulling te gaan geven en echt het verschil te kunnen maken. Alvast bedankt.

De VOORZITTER: U ook bedankt en kijk ik even, ja mevrouw Knikker heb ik gezien. Gaat uw gang en dan ga ik even noteren wie er allemaal willen spreken.

Mevrouw KNIKKER: Dank u wel voorzitter en ook dank aan de collega van GroenLinks voor de aanvraag van deze sessie die wij van harte ondersteund hebben. Want het is wel degelijk een belangrijk onderwerp, een maatschappelijk thema. Relationeel huiselijk geweld, onveiligheid achter de voordeur, dat raakt mensen gewoon diep en dat gaat om situaties die soms veel te lang onzichtbaar blijven, maar die wel een enorme impact hebben op het leven van kinderen, partners, gezinnen, familie, burens. En juist daarom is het ook zo belangrijk om tot een goede lokale aanpak te komen. Een aanpak die eerder

gaat helpen, beter samenwerkt en waar mensen niet los worden gelaten als het te ingewikkeld wordt. We zijn blij met de regionale koers die voorligt, waarin ook expliciet afstand wordt genomen van het oude estafettemodel. De nadruk gaat liggen op samenwerking, casusregie en een gedeelde aanpak. Dat is een belangrijke stap vooruit. Maar tegelijkertijd geldt ook, het succes van die regionale koers wordt wel hier, lokaal en in Haarlemmermeer bepaald. Wij hebben vanuit D66 drie accenten die we het college willen meegeven. De eerste is mensgericht werken. Inwoners die te maken hebben met onveiligheid, stress of zorg zitten niet te wachten op allerlei loketten of formulieren die ingevuld moeten worden. Zij willen juist gehoord en geholpen worden. De lokale aanpak moet wat ons betreft daarom zorgen dat inwoners één herkenbaar aanspreekpunt hebben en niet steeds opnieuw hun verhaal hoeven te vertellen. Een tweede belangrijk punt, preventie en vroegsignalering. Relationeel of huiselijk geweld hangt vaak samen met andere problematiek, schulden, wonen, mentale gezondheid. We moeten dus niet pas in actie komen als het escaleert. We geven het college dan ook mee, zorg dat die preventie en signalering met onze scholen, maatschappelijke organisaties, huisartsen, zorg, structureel onderdeel zijn van een lokale uitwerking. En het derde accent is het integraal werken in de praktijk, want problemen stoppen niet bij de grens van een beleidsterrein. De kracht van deze regionale en wat ons betreft dus ook lokale aanpak zit in die samenhang tussen die verschillende domeinen. Zorg, veiligheid, huisvesting, het Sociaal Domein. Dat vraagt dus om duidelijke afspraken, minder schotten en vertrouwen in de professionals. Geef hen de ruimte om samen te werken en maatwerk te leveren waar het nodig is. En wat heeft onze inwoner hier dan concreet aan? Dat hulp hopelijk sneller op gang komt, dat het beter op elkaar aansluit en dat mensen niet verdwalen in het systeem op het moment dat het thuis al ingewikkeld genoeg is. En dat is wat ons betreft waar de lokale aanpak echt het verschil moet maken. Een kleine kanttekening, voorzitter. Het college geeft ook mee dat er beperkte middelen zijn en financiële onzekerheid na 2026. Dat vraagt dus ook om scherpe keuzes, want het belang van een goede lokale aanpak mag niet het kind van de rekening worden volgend jaar. College, kijk dus ook goed naar die integraliteit vanuit het onderwerp, vanuit die verschillende beleidsterreinen in ons raadshuis, om de continuïteit van deze aanpak ook de komende jaren te kunnen borgen. Tot zover.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan ga ik door met mevrouw Bouwhuis namens Forza!

Mevrouw BOUWHUIS: Dank u wel, voorzitter. Voorzitter, huiselijk geweld en kindermishandeling zijn geen nieuwe thema's en juist dat is het probleem. Forza! spreekt hier al langer over. In 2021 deed ons toenmalig raadslid Tjarda Reesink het woord tijdens een sessie over huiselijk relationeel geweld. Haar boodschap was toen helder. Geweld in afhankelijkheidsrelaties is zelden een incident. Het is vaak structureel en wegsturen maakt het alleen maar erger. Professionals doen ongelooflijk belangrijk werk. Het Regionaal Koersplan Veilig en Verbonden benoemt eerlijk wat inwoners ervaren. Er zijn veel betrokken partijen, maar te vaak is niet duidelijk wie de regie heeft en wie aanspreekbaar is. Dit betoog is dus geen kritiek op mensen, maar op het systeem waarbinnen zij moeten werken. Forza! steunt de richting van dit koersplan. Tegelijk zeggen wij wel, een koers is pas iets waard als je durft te kiezen en voor ons begint die keuze bij één helder uitgangspunt. Veiligheid gaat altijd voor procedures, voor organisatiegrenzen en voor bestuurlijk gemak. Dat betekent niet dat we overal zomaar ingrijpen. Het betekent dat we bij twijfel niet wegsturen. Dat beschermen zwaarder weegt dan afwachten. Zeker als kinderen betrokken zijn. We weten dat signalen vaak wel worden gezien, maar niet altijd worden opgepakt. Dat is geen onwil, het is handelingsverlegenheid en die los je niet op met alleen bewustwording of campagnes. Die los je op met duidelijke regie, heldere verantwoordelijkheden en politieke rugdekking voor onze professionals. Daarom zijn sterke lokale teams cruciaal. Zij zijn het vaste gezicht voor inwoners. Dan moeten zij ook de ruimte en het mandaat hebben om betrokken te blijven zolang dat nodig is, juist als het complex wordt. Regie houden ontlast professionals. Onduidelijkheid vergroot juist de druk. Samenwerking is daarbij geen vrijblijvend woord. Samenwerken betekent samen verantwoordelijk blijven. Niet doorschuiven, niet overdragen en verdwijnen. Regionaal samenwerken is

belangrijk, maar lokale veiligheid is en blijft een lokale verantwoordelijkheid. En ja, dit vraagt investeringen. Maar laten we eerlijk zijn, niets doen kost uiteindelijk meer. Escalatie, langdurige zorg en uithuisplaatsingen zijn niet alleen menselijk schrijnend, maar ook financieel vele malen zwaarder. Forza! kiest voor een lokale aanpak met heldere kaders vanuit de raad. Veiligheid voorop, regie belegd, samenwerking zonder weggijken. Wat mevrouw Reesink in 2021 namens Forza! zei, geldt vandaag nog steeds. De vraag is niet of we weten wat nodig is, de vraag is of we het durven te doen. Dank u wel.

De VOORZITTER: U ook, bedankt. Dan ga ik door met de heer Beusenberg namens SRH. Gaat uw gang.

De heer BEUSENBERG: Dank u wel, voorzitter. Huiselijk geweld en kindermishandeling zijn de hardste vormen van onrecht die achter voordeuren plaatsvinden. En als gemeente hebben wij één plicht, we moeten er alles aan doen om dit zoveel mogelijk te stoppen. Dat klinkt vanzelfsprekend, maar dan moeten we wel bereid zijn om door te pakken. Wat ons betreft gaat dit niet over papieren ambities of abstract jargon, maar over concrete resultaten. Slachtoffers beschermen, daders aanpakken en gezinnen helpen om duurzaam veilig te worden. Het regionale koersplan doet een serieuze poging maar wij van Sociaal Rechts Haarlemmermeer stellen daar een kritische vraag bij. Wat merkt de inwoner daarvan? Gaat dit plan leiden tot snellere hulp, betere samenwerking en echt minder geweld? Of blijft het steken in overlegtafels en beleidsdocumenten? De inzet op casusregie, procesregie en systeemgericht werken is waardevol mits de uitvoering stevig wordt belegd bij onze lokale teams, met voldoende capaciteit, ervaring en mandaat. Want zonder mensen die het kunnen doen, blijft het op papier. En laten we niet vergeten, de samenleving speelt zelf ook een rol. Buren, scholen, sportverenigingen, daar worden signalen vaak als eerste opgemerkt. We moeten investeren in lokale alertheid en handelingsbereidheid. Voorzitter, wie weggijkt is medeverantwoordelijk. Laten we als raad dus niet alleen plannen vaststellen, maar ook heldere, meetbare kaders geven aan het college. Minder bureaucratie, meer actie, want stoppen begint met doen. Dank u wel.

De VOORZITTER: U ook bedankt. Dan ga ik door met mevrouw Mees namens VVD. En dat is de laatste die bij mij op het lijstje staat. Dus oké, prima, helemaal goed. Gaat uw gang, mevrouw Mees.

Mevrouw MEES: Ja, dank u wel, voorzitter. Volgens mij zitten we behoorlijk op één lijn met elkaar. In ieder geval onze input zal ook in dezelfde lijn zijn. Huiselijk geweld en kindermishandeling zijn helaas geen uitzonderingen. Het komt voor in alle lagen van de samenleving, jong en oud, arm en rijk, in elke wijk. Landelijke cijfers laten zien dat ongeveer één op de tien volwassenen jaarlijks te maken krijgt met een vorm van huiselijk geweld. Dat betekent dat dit ook in onze gemeente achter voordeuren speelt, waar we het misschien niet eens verwachten. Wat uit onderzoek en cijfers steeds weer naar voren komt is hoe complex deze problematiek is. Zelden gaat het maar om één oorzaak. Vaak is sprake van een stapeling van stress, schulden, zorg en onveiligheid. Juist daarom is de vraag vandaag niet of we iets moeten doen maar hoe we het lokaal zo organiseren dat het verschil wordt gemaakt. In de stukken wordt terecht benoemd dat de huidige aanpak te vaak versnipperd is. Veel betrokken professionals, maar te weinig samenhang en te weinig eigenaarschap. Gezinnen moeten hun verhaal steeds opnieuw vertellen, terwijl de onveiligheid blijft bestaan. Voor de VVD is daarom het belangrijkste kader voor de lokale aanpak helder, één huishouden, één plan, één regisseur. Dit is voor ons geen nieuw uitgangspunt. We hebben ditzelfde principe eerder bepleit bij schuldhulpverlening en jeugdbeleid en trekken die lijn hier consequent door. Zodra sprake is van dreigende of bestaande onveiligheid moet duidelijk zijn wie het overzicht heeft en wie doorpakt. Het regionale koersplan zet terecht in op sterke lokale teams en systeemgericht werken. De VVD onderschrijft dat, maar systeemgericht werken vraagt ook om durven kijken voorbij het eerste probleem. In de Jeugdzorg zien we dat al terug in de zogenaamde doorbraakmethode. Daar blijkt dat het soms effectiever is om niet nog een traject toe te

voegen, maar het onderliggende knelpunt op te lossen. In andere gemeenten zijn voorbeelden bekend waarin een praktische ingreep, zoals het mogelijk maken dat een ouder weer kan werken, meer effect heeft dan intensieve zorg. Dat is geen zachte aanpak, dat is een effectieve aanpak. Dat vraagt ook dat professionals in de uitvoering het mandaat hebben om te beslissen en door te pakken wanneer veiligheid daarom vraagt. Wat ons betreft is dat precies de richting die we lokaal verder moeten brengen. Niet meer systemen, maar oplossingen die daadwerkelijke rust en veiligheid terugbrengen. Dat vraagt een duidelijke regie en ruimte om te doen wat nodig is, zeker wanneer die veiligheid dus in het geding is. We weten dat relationeel geweld kan escaleren en in de meest extreme gevallen kan leiden tot femicide. Ook andere ernstige vormen van kindermishandeling, zoals vrouwelijke genitale verminking, laten zien hoe groot en onomkeerbaar de schade kan zijn als we niet tijdig ingrijpen. Juist daarom is vroeg signaleren zo belangrijk en moeten rode vlaggen serieus worden genomen. Bij herhaling of ernstige onveiligheid moet ingrijpen een logische stap zijn. Relationeel geweld staat bovendien zelden op zichzelf. Schulden, bestaansonzekerheid en psychische problematiek spelen vaak een rol. De VVD vindt het daarom belangrijk dat deze factoren worden meegenomen in de lokale aanpak, zodat gezinnen niet langs elkaar heen worden geholpen. Voorzitter, vandaag bespreken we de lokale uitwerking van regionaal beleid. In deze sessie halen we op wat wij het college willen meegeven. Wat VVD betreft betekent dat focus op regie, samenhang en effectiviteit. Daarnaast vinden we één specifiek onderwerp zo zwaarwegend dat wij het expliciet willen markeren. Vrouwelijke genitale verminking is een ernstige vorm van kindermishandeling met een permanent en onomkeerbaar karakter. Juist omdat het onderwerp zich niet vanzelf aandient in algemene kaders en omdat Haarlemmermeer als gemeente waar Schiphol is gevestigd een bijzondere positie en verantwoordelijkheid heeft bij het voorkomen van uitreis van meisjes die hieraan worden blootgesteld, dienen wij een motie in om de wethouder op te roepen dit expliciet te betrekken bij de lokale uitvoering van het regionale beleid. Deze motie heeft u allen doorgestuurd gekregen en wellicht kunnen we die in de tweede termijn bespreken. Als raad kunnen wij het geweld niet zelf oplossen maar wij kunnen wel zorgen dat de aanpak overzichtelijk is en veiligheid daadwerkelijk vooropstaat. Onze verantwoordelijkheid begint bij de vraag of iemand thuis veiliger is dan gisteren. En precies daar moet onze lokale aanpak het verschil maken. Niet in plannen, maar in veiligheid die voelbaar is voor mensen thuis. Dank u wel.

De VOORZITTER: U ook, bedankt. Ik vraag het college of het ook kennis heeft genomen van de motie, want dan kan het in beantwoording eerste termijn daarop reageren en dan kunt u in de tweede termijn daar nog verder over debatteren maar dan heeft u in ieder geval een reactie van het college hoe het daar op dit moment in staat. Dan de heer Oostwouder namens het CDA, gaat uw gang.

De heer OOSTWOUDE: Dank u wel mijnheer de voorzitter. Voor ons ligt het Regionaal Koersplan Aanpak Huiselijk geweld en Kindermishandeling. In het stuk lezen we dat 9% procent, het is al eerder gememoreerd, maar het is zo belangrijk dat het geen kwaad kan om het nog een keer te roepen, dat 9% van de samenleving met huiselijk geweld te maken krijgt. Dit komt neer op 1,3 miljoen personen inderdaad, wat eigenlijk schrikbarend is. Het CDA profileerde en profileert zich nog altijd als gezinspartij. En u mag best weten vergadering, op een gegeven moment komt het gepraat over familie en gezin je neus en oren uit. Totdat je tot de ontdekking komt dat opgroeien in een veilige omgeving totaal geen vanzelfsprekendheid is. Dit komt vooral als je zoals ik, en ik hoop ook u, opgegroeid bent in een fijne en veilige gezinssituatie. Bij ons werd ook de corrigerende tik niet geschuwd, als ik met mijn broer het bloed onder mijn moeders nagels weer eens vandaan had gehaald. Als je geen weet hebt van een andere situatie, heb je er ook geen aandacht voor. Vele trauma's, apart gedrag, hebben vaak hun wortels in de jeugd van de persoon in kwestie. In de pers komt jaarlijks nieuws naar voren over schrijnende situaties waarbij huiselijk geweld leidt tot geestelijke verminking, voor het leven of in het ergste geval de dood. Dat drukt ons met de neus op de feiten dat het soms vreselijk mis kan gaan. GroenLinks-PvdA legt terecht de vinger op de zere plek. Een waardevolle nota, maar hoe voorkomen we dat dit een papieren

werkelijkheid blijft? In theorie een 10, maar in de praktijk misschien een 6-? Het is geen feit, maar een vraag. Voorzitter, wij hebben de stukken gelezen en hebben de volgende vragen voor de portefeuillehouder. Deze nota komt natuurlijk niet uit het niets. Kan de wethouder aangeven wat nu de wezenlijke verandering is ten opzichte van de vorige nota? In de nota bij 3.2 staat dat relationeel geweld vraagt om structureel domeinoverstijgende samenwerking. Hulpverleners werken vaak in estafettevorm in plaats van samen. Dit leidt tot versnippering staat er in de samenvatting. Uit de gevallen die wij in de afgelopen jaren in de pers hebben kunnen lezen, is één conclusie vrij duidelijk. Veel hulpverleners willen van alles, hebben aan de bel getrokken, maar niemand greep er in. Kortom, niemand was verantwoordelijk. De vraag aan de wethouder is dan ook: wie is binnen alle ambtelijke meld- en hulppunten nu daadwerkelijk eigenaar van de probleemsituatie? Zonder dat het van het ene kastje naar de andere muur wordt geschoven. En wie is daadwerkelijk handelingsbevoegd om in te grijpen? Dit om te voorkomen dat gevallen worden doorgeschoven van de ene persoon naar de andere en niemand verantwoordelijk is? Tot zover in eerste termijn, mijnheer de voorzitter.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan gaan we door met de heer De Ruiter namens BVNL.

De heer DE RUITER: Ja, dank u voorzitter. Voorzitter, namens BVNL erken ik de urgentie. Huiselijk geweld en kindermishandeling treffen te veel gezinnen in Haarlemmermeer. Met schokkende gevolgen soms, zoals femicide, het is al eerder genoemd en intergenerationale trauma's. Het plan richt zich op bewustwording, lokale teams, samenwerking en vakmanschap, prima ambities. Maar ik wil toch ook kritisch zijn. De huidige coalitie regeert sinds juni 2022 en misschien dat de wethouder daarop kan reageren: wat hebben zij nu concreet bereikt op dit vlak? Ja, sinds 2019, dankzij een motie, doen we mee aan Orange the World, volgens mij, een campagne tegen geweld tegen vrouwen. En nu, eind 2025, begin 2026 inmiddels, stellen we dit koersplan vast in lijn met het landelijke toekomstscenario. Maar waar is de echte vooruitgang? De cijfers blijven alarmerend. Mijnheer Oostwouder zei het ook al, landelijk leven honderdduizenden in onveiligheid. Nou, meer dan een miljoen hoor ik al. Regionaal zien we versnipperde hulp, dit is ook al genoemd. Dubbel werk en vertragingen. De coalitie heeft te weinig geïnvesteerd in preventie en capaciteit. Lokale teams worstelen nog steeds met positionering en integrale samenwerking is meer wens dan werkelijkheid. Dit plan komt laat. Hopelijk niet te laat en zonder extra middelen dreigt het inderdaad die papieren tijger te blijven. BVNL pleit daarom voor scherpere prioriteiten, meer budget voor casusregie, snellere signalering via meldcodes en echte monitoring van resultaten. Sluit aan bij succesvolle aanpakken zoals in Haarlem tegen femicide, maar maak het lokaal sterker. We moeten de cirkel van geweld doorbreken, niet uitstellen. Want dat is waar BVNL voor staat: beter voor Haarlemmermeer. Dank u wel.

De VOORZITTER: U ook bedankt. Tot slot mevrouw Woolthuis, gaat uw gang namens HAP.

Mevrouw WOOLTHUIS: Ja voorzitter, soms zijn er woorden die precies raken waar een onderwerp over gaat. Zoals die van Peter Paul Doodkorte: "Laat me niet los. Kijk verder dan de schijn die het verdriet verstopt. Geef me jouw hand, ik heb jou nodig. Jouw ogen en jouw oren voor mijn stille schreeuw en voor mijn smekende blik." Die stille schreeuw, die smekende blik, die is er ook in Haarlemmermeer. En daarom geeft HAP vandaag vier punten mee. Verlies kinderen en jongeren niet uit het oog. In 2021 pleitten we al voor één cruciaal uitgangspunt. Gegevens mogen nooit verloren gaan. Er zijn stappen gezet. Primair onderwijs scholen herkennen signalen van relationeel geweld beter en hebben zicht op kwetsbare kinderen. Maar zodra jongeren naar het VO gaan, raken ze vaak kwijt door verschuivingen binnen de GGD, een andere jeugdarts, een andere schoolverpleegkundige. Zo verdwijnt waardevolle informatie, terwijl de hulp moet aansluiten. Met onze motie Houd jongerenwerk in school is er geld om de pilot door te zetten. Dus college een oproep: maak van hen een vaste schakel in signalering, overdracht en preventie. En misschien kan ook de lokale campagne YouChoose met de tijd worden

betrokken bij de lokale aanpak. Juist om jongeren te bereiken voordat het misgaat. Dan ons tweede punt. Relationeel geweld bestrijd je met vroegsignalering, stevige regionale samenwerking en vakmanschap, maar vooral met één gezin en één aanpak. Maar zonder goede lokale doelen en indicatoren blijft het vrijblijvend. Slachtoffers mogen niet opnieuw uit beeld verdwijnen. Wij vragen het college om deze lokale doelen concreet te maken. Bewustwording en signalering zijn ook heel belangrijk want het gesprek moet makkelijker worden. Zorg voor betere vindbaarheid van hulp- en meldroutes. Een veilige situatie doorbreken begint met één iemand die ziet wat er speelt, ook als die persoon twijfelt. Dan, voorzitter, naast de aanpak van relationeel geweld en kindermishandeling is er nog een ander heel urgent onderwerp en dat is al genoemd: femicide. Het doden van een vrouw omdat zij vrouw is, de meest voorspelbare vorm van moord. Wij lezen dat ze regionaal aan de slag gaan met een plan, maar de signalen staan al jaren op rood. De moord op Raja, ruim tien jaar geleden in Floriande, staat in ons collectieve geheugen gegrift. Op klaarlichte dag voor haar woning doodgeschoten door haar ex. De impact was enorm. Haar dochter, toen acht jaar, vertelt het in de documentaire Fase 8. Hoe de signalen er waren, maar niet gezien werden. En vrouwen worden nog steeds te vaak naar huis gestuurd met het advies 'praat maar met elkaar'. HAP vraagt het college om urgentie en kom met een lokaal actieplan voor betere bescherming van vrouwen met een duidelijke plek waar vrouwen wel serieus genomen worden, met eerder ingrijpen, met zichtbare veiligheid. Dit gaat over leven en dood, voorzitter. Over zien wat er speelt, ook als het moeilijk is, over niet loslaten. Dus laten wij dat als raad ook niet doen. Tot zover.

De VOORZITTER: U ook bedankt. Hiermee hebben we iedereen gehad. Niet aanwezig zijn Forum voor Democratie, GEZOND Haarlemmermeer, EEN Haarlemmermeer, PvdA, ChristenUnie-SGP, Lid Koolmoes en Lid Sidali. Dan ga ik voor de beantwoording in de eerste termijn naar het college. Mevrouw Van der Meij, gaat uw gang.

Wethouder VAN DER MEIJ: Ja, dank u wel, voorzitter. Ik heb een aantal vragen gehoord, niet per se heel veel, en sommige vragen heb ik misschien ook niet helemaal goed begrepen, dus daar kom ik dan graag nog even op terug. Laat ik even vooropstellen dat als ik alle inbreng zo beluister, vooral een hele duidelijke lijn ontdek in alle inbrengen. Dat is, heb vertrouwen in die professional, zorg dat er, zeg maar domeinoverstijgend gewerkt kan worden en houd vooral vast. Dat is eigenlijk in een notendop, wat mij betreft, precies de waarde en de toegevoegde waarde van het koersplan dat hier nu ligt. Even vooropgesteld, dat koersplan is een landelijke opdracht vanuit het rijk, vanwege de ontwikkeling van toekomstscenario jeugd- en gezinsbescherming. En dat betekent natuurlijk niet dat omdat dat koersplan er nu ligt, we in de afgelopen jaren niks gedaan hebben aan de aanpak van huiselijk geweld of relationeel geweld en kindermishandeling. Het betekent ook niet dat we met dit koersplan alles wat we in het verleden deden overboord gooien en niet meer doen. Die suggestie werd misschien wel een beetje gewekt zo nu en dan. BVNL geeft aan, ja wat hebben we nu eigenlijk bereikt? En nu hebben we dit plan. Nee, dit komt erbij, zeg maar en het is niet zo dat we in de afgelopen jaren niks met elkaar gedaan hebben. Een van de grootste risico's, wat mij betreft, in het hele koersplan is natuurlijk wel de financiering. Nogmaals, dit is opgelegd vanuit het rijk, met de bedoeling om echt een hele aanpak te veranderen. Om op een andere manier met elkaar om te gaan in die aanpak. Maar het mag vooralsnog eigenlijk niet zoveel kosten. Dat is natuurlijk best ingewikkeld, want we proberen hiermee binnen de organisaties die er allemaal mee te maken hebben en waar in het verleden dus inderdaad een beetje de estafette werd gevoerd: als ik het niet kan, of ik denk dat jij het beter kan, dan ging het hele dossier of het hele systeem naar de volgende. Dat willen we doorbreken. Maar nogmaals, daar komt dan € 1,6 miljoen mee voor 2025 en 2026 en dan weten we het eigenlijk niet meer zo goed, wat er nog gaat gebeuren. Dus dat is wel wat mij betreft heel erg zorgwekkend. Wat er ook bij verschillende werd gezegd is: ja, als er sprake is van huiselijk geweld of relationeel geweld of kindermishandeling, dan is dat vaak niet het enige wat er aan de hand is. De vraag is ook wat de oorzaak is van die uitingen van geweld.

Het klopt dat dit natuurlijk heel vaak zit, of geregeld zit, op psychische problematiek bij een van de ouders, of scheidingsproblematiek, of schulden die spelen, of huisvestingsproblematiek. Daarom is het natuurlijk ook een integrale aanpak, een integrale systeemgerichte aanpak. Het systeem, dat betekent dat we de ouders betrekken, de slachtoffers. Ook mensen die misschien niet vader of slachtoffer zijn, maar wel een rol kunnen hebben in het systeem, in de oplossing. Integraal, omdat we niet alleen kijken naar de aanpak van de veiligheid, dat staat wel altijd als eerste, zeker bij acute onveiligheid is dat het eerste waarop wordt ingezet. Maar op het moment dat die acute veiligheid georganiseerd is wordt er juist breder gekeken en dat is wat mij betreft de waarde van deze aanpak. Nogmaals, dat werd in het verleden natuurlijk ook echt wel geprobeerd. Maar dit koersplan maakt wel dat we daar stappen in gaan zetten, met alle betrokken partijen. Ik probeer even naar de vragen, want dit was eigenlijk nog vooral inleidend en al wel een beetje een antwoord op sommige vragen. Ja, dat is een goeie. Waar had ik nou mijn vragen staan? Mijnheer Beusenberg, SRH vroeg: wat merken de inwoners hier nu van? Als het goed is, eigenlijk niet zoveel. In de zin dat op het moment dat er zich onveiligheid voordoet, dat dus nu het idee wordt, je komt bij één iemand terecht en die iemand houdt je hand vast tot het moment dat er weer sprake is van veiligheid. En iemand die voor het eerst in aanraking komt hiermee, die gaat dat niet merken, maar dat is wat mij betreft de kracht van het systeem.

De VOORZITTER: De heer Beusenberg heeft een interruptie. Gaat uw gang, mijnheer Beusenberg.

De heer BEUSENBERG: Ja, dank u wel, voorzitter. Wat de wethouder zegt, dat is heel mooi en dat hopen wij dan ook. Alleen ik hoorde de wethouder zeggen: mensen die voor het eerst in contact komen. Wat gaan de inwoners die misschien nu al in contact zijn met hulpverleners, wat gaan die dan merken? Laat ik dan de vraag op die mensen baseren.

De VOORZITTER: Het college.

Wethouder VAN DER MEIJ: Toen ik het uitsprak dacht ik ja dat zou ik ook vervolgens gevraagd hebben uiteraard. Het was een beetje een inkoppertje. Nogmaals, we gaan ernaartoe dat er één partij is die aanhaakt, die aangehaakt blijft, die zorgt dat op het moment dat er vraagstukken op een ander gebied liggen, is het huisvesting, zijn het schulden, is dit het regelen van een uitkering, ik noem maar wat. In het verleden, als het niet meer om die veiligheid ging, werd dan iemand overgedragen aan een consulent die aan de slag ging met inkomen of met werk. Dat gebeurt dus niet meer. Die consulent inkomen of werk wordt nog wel betrokken, maar die wordt erbij gehaald. En niet meer, oké, we zijn hier nu klaar, strik erom en de volgende mag de strik weer uitpakken vervolgens doorgaan en het hele verhaal moet nog een keer opnieuw worden verteld. Dus dat is wat elke inwoner er dan van gaat merken. Ik heb heel veel zitten schrijven maar ik heb mijn vragen niet zo goed opgeschreven merk ik. Forza! Gaf aan dat veiligheid eigenlijk altijd boven de procedure moet staan. Dat is eigenlijk ook precies wat we hiermee willen. Nogmaals, die acute veiligheid, dat is een aanpak die we nu ook hanteren, de TOP-3-aanpak, dat is dat als allereerste moet die veiligheid op orde zijn. Dus dat is eigenlijk nu ook al zo en dat blijft natuurlijk zo. Het vertrouwen in de professionals, dat ook genoemd wordt, dat is natuurlijk eigenlijk ook wel de basis van ons Haarlemmermeers model. Leg dat mandaat laag neer en zorg dat de professional met rugdekking ook het werk kan doen. Dus dat past eigenlijk naadloos bij hoe wij op dit moment onze WMO en jeugdzorg al hebben ingericht. Dat is volgens mij daarmee de beantwoording op de vraag van GroenLinks. GroenLinks geeft ook aan dat in Haarlem nu scheidingsmediation wordt opgezet. Dat klopt, maar dat zijn dus dingen waarop we met elkaar gezegd hebben, we pakken allemaal een stukje op. Dus we doen dat met die hele Veiligheidsregio Kennemerland. Er is maar beperkt budget, dus we kunnen niet allemaal scheidingsmediation nu in gaan zetten om te kijken of dat werkt. We kunnen het nu wel in Haarlem doen. Wat wij doen is de TOP-3-aanpak, zoals dat heet. Dat is een methodiek die ingaat op de acute onveiligheid. Daar zijn wij heel erg op aan het inzetten. Met het idee,

want dat is ook een van de uitgangspunten, we zijn een lerend netwerk met elkaar. Dus nogmaals, Haarlem pakt die scheidingsmediation erbij. We zijn bezig met die TOP-3 en daarin delen we met elkaar de kennis. Ja en dan als je wat meer zou willen of als je na 2026 wat zou willen, ik zou het met heel veel overtuiging willen doen, maar dat vergt wel dat de raad daar een uitspraak over doet. Het budget is beperkt, sowieso tot 2026. Als er meer of extra is, bijvoorbeeld de femicideaanpak, die zit er ook wel in, even voor de duidelijkheid, maar als je daar extra op in zou willen zetten, dan moet daar wel ook extra budget voor komen. Dat geldt hetzelfde voor jongerenwerkers in school. Die zou ik met echt heel veel liefde structureel inzetten, want die doen ook veel als het gaat om jeugdzorg, het afvangen van jeugdzorg. Maar ja, dat is aan de raad om daar dan vervolgens wat mee te doen. Ik heb volgens mij gezegd wat ik wilde zeggen en ik weet niet, ik krijg vast nog wel interrupties als ik vragen niet heb beantwoord.

De VOORZITTER: Ik ga eens even een rondje doen. Ik ben coulant geweest met spreektijden, ook voor het college. Het is natuurlijk een zwaar onderwerp, je moet een beetje de wedstrijd aanvoelen. Het is soms zoeken naar woorden. En er zijn ook heel veel partijen niet aanwezig waardoor we toch weer tijd verliezen en iets dieper kunnen ingaan op het gesprek en het onderwerp. Ik ga eens even kijken wat u nog mist aan beantwoording. Ik begin bij mevrouw Van Goethem.

Mevrouw VAN GOETHEM: Ja dank u wel voorzitter. Ik heb nog twee vragen. Eén is misschien beantwoord door de wethouder, maar dan niet helemaal duidelijk voor mij. Wij hebben apart jeugdzorg ingericht en apart WMO ten opzichte van de rest van de regio die nu betrokken is bij dit huiselijke geweldplan. Dus mijn vraag is meer: op het moment dat het gaat om verbinding tussen jeugdzorg en huiselijk geweld, dan worden daar waarschijnlijk regionale afspraken over gemaakt. Maar hoe zorgen we dan dat onze jeugdzorg daar ook op aansluit? Want dat is misschien een hele andere werkwijze of een andere manier of het zijn andere partners die daarin zitten. En een andere is eigenlijk een vraag aan de wethouder om een toezegging te doen. De wethouder zei net ook al dat dat geld hier echt wel een rol in speelt. Maar kan de wethouder toezeggen om uiteindelijk bij de lokale uitrol hiervan in ieder geval ook al slim te kijken naar de vele beleidsterreinen die hierbij betrokken zijn, hier al in de gemeente en die zo goed mogelijk aan elkaar verbinden om zo wel uitvoering te geven aan het bestrijden van huiselijk geweld en dan ook nog terug te komen naar de raad, of de nieuwe raad, op het moment dat er wel geld nodig is.

De VOORZITTER: Mevrouw Van der Meij vindt u het fijner om nu gelijk... Ja goed, dan doen we dat.

Wethouder VAN DER MEIJ: Ja, anders raak ik weer in de war. Want ik weet ook dat ik de motie nog moet beantwoorden. Daar ben ik nog niet op ingegaan. Als het gaat over dat wij onze eigen systemen hebben van de inrichting van WMO en jeugdzorg, het simpelste voorbeeld is wel jeugdzorg, want de partijen die in Haarlem en Kennemerland opereren zijn echt wel voor een groot deel ook de partijen die bij ons opereren. Alleen de financiering is anders geregeld. Dus die zorg is wat mij betreft niet aan de orde. Daarbij geldt natuurlijk dat uiteindelijk een inwoner wel via ons lokale team terecht komt. Het makkelijkst schakel je met je eigen ingekochte partijen, dus dat is niet een probleem. Slim kijken naar het aanhaken van de andere onderdelen. We zitten nu al in een heel groot netwerk met elkaar en de vraag is even hoe groot dat netwerk moet zijn. Dat is ook casusgericht natuurlijk, maar juist dat slim kijken is eigenlijk wat we doen. Met daarbij wel elke keer die ene pion in het midden, die zorgt dat er aangehaakt wordt. Als het gaat om het slim kijken naar de toekomst gericht, nou die is echt wel veel ingewikkelder. Komt dat hier terug? Ja, dat lijkt me wel het moment dat wij uitsluitel hebben, ook vanuit het rijk, of er nog middelen komen. Ik ga er een beetje van uit eerlijk gezegd, maar dat is ook misschien wishful thinking, dat er nog wel middelen komen. Want dit is toekomstscenario, dit is een

systeemverandering. Dat doe je niet in twee jaar natuurlijk. Zeker niet als je weet dat er al jaren over gesproken wordt.

De VOORZITTER: Ja, voldoende zo. Mevrouw Mees, gaat uw gang.

Mevrouw MEES: Ja, dank u wel voorzitter. Ik ben inderdaad benieuwd naar de reactie van de wethouder op de motie.

De VOORZITTER: Die heeft mevrouw Van der Meij al genoemd. Even kijken, nog anderen? Ja, mijnheer Oostwouder, zegt u het.

De heer OOSTWOUDER: Ik had vragen gesteld over de effectiviteit en het kastje naar de muur. Dat er één persoon verantwoordelijk is voor een probleemsituatie. Want in het verleden en mijn buurvrouw heeft al het geval aangekaart, dat er verschillende voorbeelden zijn dat de ene instantie het naar de andere doorverwijst. En ik word een beetje moe, eerlijk gezegd, dan moet er meer geld bij maar als die € 500.000,00 al niet effectief wordt ingezet, dan kan je er € 3 miljoen tegenaan gooien maar als dat nog niet effectief is, dan schiet je er per saldo niets mee op.

De VOORZITTER: Dan ga ik naar mevrouw Van der Meij namens het college.

Wethouder VAN DER MEIJ: Ja, dank u. Er staan in dit stuk leidende principes en een van die leidende principes is Veiligheid is van iedereen. Dat.. .

De heer OOSTWOUDER: Voorzitter...

Wethouder VAN DER MEIJ: Ik heb mijn zin nog niet afgemaakt, dus misschien is dat handig als ik dat even doe.

De VOORZITTER: Ik vind dat hartstikke goed.

Wethouder VAN DER MEIJ: Dank u wel, voorzitter. Excuus daarvoor. Maar die leidende principes, dat klinkt als vaag taalgebruik en leuk dat je dat zegt, maar dat is natuurlijk iets wat doorvoeld moet worden, doorleefd moet worden en wat bovenaan staat op het moment dat er zich een onveilige situatie voordoet. Waarbij ik ook dan toch wel weer even op wil merken. Het is nu natuurlijk ook niet zo dat we met onveiligheid denken, nou nee het komt me even niet uit nu, laat maar door iemand anders oppakken. Er werken mensen in dit veld die met hart en ziel dag en nacht bezig zijn om te zorgen voor veiligheid voor onze inwoners. We hebben het overigens veel over kinderen, maar vergis je niet dat oudermishandeling ook met enige regelmaat voorkomt en misschien met het ouder worden van onze bevolking nog wel veel vaker. Maar dat is het antwoord. De veiligheid is van iedereen en vervolgens kijken we naar wat er nodig is. Is dat procesregie? Is dat casusregie? En halen we de mensen erbij.

De VOORZITTER: Ja, mijnheer Oostwouder.

De heer OOSTWOUDER: De effectiviteit van het geld, want er wordt gesteld dat er meer geld voor nodig is om het te optimaliseren, maar als het niet effectief nu al wordt ingezet, dan heeft extra geld ook geen zin.

De VOORZITTER: Daarmee eens?

Wethouder VAN DER MEIJ: Ik ben op zich met u eens dat niet effectief besteed geld geen zin heeft, maar dit koersplan is net van start. Het heeft nog wel even wat tijd nodig om te ontwikkelen. Dat lijkt me dat dit ook de kans moet hebben. En nogmaals, er is gewoon maar voor twee jaar geld. En dan moet het of staan, blijkbaar, vanuit het rijk. Dit is niet per se een vraag om meer geld aan onze raad. Het is wel een signaal dat ik naar het rijk af wil geven. Die heeft ons deze opdracht gegeven. Overigens staan achter die opdracht om te zorgen dat we niet meer dat schuiven doen, maar dat we met elkaar een systeem inrichten waar van begin tot eind die veiligheid op alle gebieden aangepakt wordt. Maar het is wel een signaal naar het rijk: jongens, dit is onmogelijk om dit op deze manier te doen met geld voor twee jaar.

De VOORZITTER: Dan een reactie op de motie.

Wethouder VAN DER MEIJ: Ja, dank. Genitale verminking is inderdaad gruwelijk. Iets anders, een ander woord is er volgens mij niet. Nou ja, je kunt nog heel veel van dit soort vergelijkbare woorden en misschien nog wat echter, maar laat ik het even bij gruwelijk houden. Dat is gruwelijk en het past niet in onze samenleving. Kinderen horen gewoon veilig op te groeien en meisjes en jonge vrouwen, meisjes, hele kleine meisjes soms nog. Maar betekent dat dit we, omdat Schiphol in ons grondgebied ligt, een grotere rol hebben dan alle andere gemeenten waar de kinderen vandaan komen? Dat antwoord is wat mij betreft ontkennend. Ik geef u even mee dat wij als gemeente überhaupt geen mandaat hebben om uitreizen te verbieden. De taken van de Koninklijke Marechaussee, de KMar, vallen ook niet onder verantwoordelijkheid van de burgemeester of van ons maar die vallen onder de verantwoordelijkheid van de minister. Die KMar heeft wel een werkinstructie over hoe ze om moeten gaan bij signalen. Genitale verminking, los van het Schipholverhaal, is wel al geborgd in onze huidige werkwijze bij Veilig Thuis. En dan tot slot wil ik u nog even wijzen op een plan wat is opgesteld door onze staatssecretaris welbekend, de heer Nobel. Hij heeft een Actieagenda Integratie en Open en Vrije Samenleving opgesteld, waarin genitale verminking specifiek onder de aandacht wordt gebracht. We zijn er niet van, we zijn er allemaal van, want veiligheid is van iedereen. Dat is het hele... Maar wij zijn niet van Schiphol of omdat Schiphol... En omdat er vanuit het rijk daar dan wel weer middelen voor komen is mijn advies om deze motie af te wijzen.

De VOORZITTER: Helder, daar kunt u nu dan met elkaar over in gesprek gaan. Dank het college voor de beantwoording van de vragen. U gaat met elkaar in gesprek. Mevrouw Mees, bent u de eerste die een onderwerp indient en ik denk zomaar de motie. En dan mevrouw Van Goethem als indiener van het sessieverzoek. U heeft natuurlijk ook alle ruimte om nog een onderwerp in te dienen. Mevrouw Mees, gaat uw gang.

Mevrouw MEES: Ja, dank u wel voorzitter en dank ook voor de reactie van de wethouder. Wij zijn van mening als VVD Haarlemmermeer dat wij wel degelijk een wat grotere verantwoordelijkheid hebben, juist omdat wij ook contact hebben met de politie Kennemerland, met de Koninklijke Marechaussee. Daar heeft onze burgemeester ook contact mee. Dus wij zien, los van of het nou per se onze eigen verantwoordelijkheid is of onze gezamenlijke verantwoordelijkheid, wel degelijk een wat prominentere rol voor de gemeente Haarlemmermeer op dit beleid. En daar wil ik eigenlijk graag met mijn collega's over praten hoe die daartegen aankijken.

De VOORZITTER: Ja, mijnheer De Ruiter, gaat uw gang.

De heer DE RUITER: Ja, voorzitter, ik weet niet of het al is doorgelopen, want ik kan de motie momenteel even niet vinden in iBabs, maar volgens mij zijn we aangekondigd als mede-indiener van de motie. Dus ik onderschrijf uiteraard de woorden van mevrouw Mees. Wat mij verbaast is wat de

wethouder zegt want we hebben zeker in Hoofddorp, maar ik denk ook in de rest van de gemeente, een behoorlijke, hoe moet ik dit eens uitdrukken, gemeenschap met hun herkomst in landen waar dit wel algemeen gebruik is, of waar dit veel voorkomt. Dus wij zullen toch in ieder geval dan dat voor onze eigen inwoners, die mogelijk dit soort snode plannen hebben, moeten zien te voorkomen.

De VOORZITTER: Voor iedereen de motie is te vinden als u links kijkt op iBabs, dan gaat u naar moties, daar drukt u op en dan krijgt u vanzelf nog een overzicht met alle moties die er zijn en dan klikt u op de motie die u zou willen lezen, inzien. Misschien nog even verversen en dan komt het. Help elkaar even, het is echt te vinden. Dan, ja mijnheer Oostwouder, gaat uw gang.

De heer OOSTWOUDER: Ja dank u wel voorzitter. Ik ben benieuwd hoe het college hiertegen aankijkt.

De VOORZITTER: Tegen?

De heer OOSTWOUDER: Tegen deze motie.

De VOORZITTER: Dat is net beantwoord. Ja, nee dat geeft niet. Ontraden in ieder geval, dat is even kort samengevat. Wie mag ik nog meer het woord geven met betrekking tot deze motie die is ingediend. Inmiddels is ChristenUnie-SGP aangesloten. Van harte welkom. Nog iemand nog op deze motie? Nee? Ja? Mevrouw Van Goethem.

Mevrouw VAN GOETHEM: Ja, dank u wel voorzitter. Het is een motie waar je, als je hem leest, je bijna niet tegen kan zijn. En tegelijkertijd vraag ik me wel af hoe de VVD dan kijkt naar het antwoord van het college. Want omdat het gaat om Schiphol en de KMar dus niet onder ons als gemeente valt, ja we hebben er lijntjes mee, maar wat kunnen we dan ook echt daadwerkelijk ermee doen, behalve dan het in gesprek gaan over?

De VOORZITTER: Mevrouw Knikker, D66.

Mevrouw KNIKKER: Ja, dank u wel. Een beetje een navolging van wat mevrouw Van Goethem zegt. Je kunt er eigenlijk niet op tegen zijn als je de motie leest. En tegelijkertijd wat we volgens mij niet moeten doen, is dat we dubbelop werk gaan doen want die contacten zijn er al. Het valt onder de minister in deze zin, dus informatie zou gedeeld kunnen worden. Zouden wij als Haarlemmermeer dan alsnog toch zelf een andere aanpak moeten kiezen, simpelweg omdat Schiphol binnen onze gemeentegrenzen ligt? Ja, dat lijkt me nou net niet wat we moeten doen, want dat is dus dubbelop werk, terwijl we juist zo graag willen samenwerken en dus vooral leren van elkaar. Dus ja, het onderwerp is ontzettend belangrijk. Daar ben ik het helemaal met mevrouw Mees eens, maar ik heb ook heel duidelijk vanuit het college gehoord dat hier toch echt de regie bij de landelijke overheid ligt.

De VOORZITTER: Ja, ik kijk nog even rond. Verder niemand die nog op deze motie zou willen reageren. Mevrouw Mees, u mag het afronden. Sommigen hebben helemaal niets gezegd, dus dat wil helemaal niks zeggen over wel of geen steun. Dus u heeft nog werk te doen, denk ik.

Mevrouw MEES: Dat ga ik zeker doen en bedankt ook voor de reacties. Wij vragen sowieso in het tweede punt ook om aandacht expliciet te maken voor dit onderwerp in het lokale uitvoeringsplan. Dus daar kan volgens mij ook niemand tegen zijn. Wij blijven deze motie gewoon indienen en wie weet wat mij nog lukt het komende uur.

De VOORZITTER: Over twee weken, dan zien we wel of u hem indient.

Mevrouw MEES: Nee, nee, wij willen hem vanavond indienen.

De VOORZITTER: Oh, u gaat hem vanavond gelijk meteen indienen. Ah, kijk eens aan, helemaal goed. Nou, oké, waarvan akte. Dan kijk ik naar mevrouw Van Goethem. U hebt nog een onderwerp waarover u graag met uw collega's over in gesprek wilt gaan. Gaat uw gang.

Mevrouw VAN GOETHEM: Ja, dank u wel, voorzitter. Van dit onderwerp naar een aanpak die volgens de berichten heel erg goed werkt. Wij hebben in 2024 al vragen gesteld over de plegeraanpak en dat wil zeggen dat je zeker in situaties waar geweld vaak voorkomt ook een vorm van spijt ziet bij de dader totdat er weer druk plaatsvindt op het gezin, of op de situatie en er vervolgens een cyclus plaatsvindt waarbij het weer gebeurt. Om uit die cyclus te komen biedt de gemeente Amsterdam nu nog vrijblijvend, maar het idee is om dat uiteindelijk ook als een verplichting of als een soort vorm van preventieve straf eigenlijk in te richten, een optie om eigenlijk in gesprek te gaan en verplichte gesprekken te voeren met de daders. De reden dat dit ons zo aantrekt is omdat wat je heel vaak merkt op het moment dat je het hebt over huiselijk geweld, eigenlijk de eerste reactie is, en die is geheel terecht, stel het slachtoffer veilig. Maar dat vraagt wel iedere keer een actie van het slachtoffer zelf. Dat vraagt iedere keer dat de slachtoffer of slachtoffers uit hun vertrouwde situatie moeten komen, de eerste stap moeten zetten, eventueel zelf een eigen plek moeten zoeken. En dit stelt ook de dader verantwoordelijk. Dit stelt ook verantwoordelijk dat de dader aan zichzelf dient te werken en dient na te denken over de acties. En uiteraard hebben we naast dat als er echt escalatie is en als er echt hele zware gevallen zijn, dat we gewoon het Wetboek van Strafrecht volgen. Maar ik ben heel erg benieuwd wat andere partijen denken van deze mogelijkheid en of we misschien middels een motie het college kunnen oproepen om te kijken hoe het kan aansluiten bij de lokale aanpak bij deze pilot en eventueel in samenwerking met de MRA of met een ander gremium kunnen kijken hoe ze Amsterdamse slimme volger kunnen zijn.

De VOORZITTER: Dank u wel, mevrouw Bouwhuis namens Forza!

Mevrouw BOUWHUIS: Ik wil er graag nog een vraag over stellen. Misschien dat ik iets heb gemist, maar bedoelt u dat er met de dader of de pleger in gesprek wordt gegaan? Bedoelt u dat dan door de gemeente?

De VOORZITTER: Mevrouw van Goethem.

Mevrouw VAN GOETHEM: Dank u wel voorzitter. Nou zoals ik het begrijp en na wat voorwerk gedaan te hebben, gaat het natuurlijk niet omdat er hier een ambtenaar gaat zitten en gaat zeggen: zo nou moet u er eens een keertje mee ophouden. Het idee is juist dat het in een lotgenotencontact is. Dus denk aan Anonieme Alcoholisten. Alle alcoholisten of mensen met alcoholproblemen zitten bij elkaar, worden daar goed begeleid door professionals, komen daar hun eigen problemen onder ogen, komen daar hun eigen oorzaken van het probleem onder ogen. Durven daar ook hun schaamte op tafel te leggen waar dat dan aan ligt. En leren vervolgens er ook mee te handelen zodra zeg maar je hoort wel eens 'de stoppen doorslaan of het rood voor de ogen wordt'. Ja, leuk daar heeft het slachtoffer weinig aan op dat moment, dus hoe ga je voorkomen dat die persoon zelf leert dat dit minder heftig is.

De VOORZITTER: Mijnheer Oostwouder.

De heer OOSTWOUDE: Dank u wel voorzitter. Ik heb ook een vraag. Stelt u dan een verplichting voor of biedt u het dan aan? Want notoire eigenwijze types die zeggen van nou, met mij mankeert niks, ik doe er helemaal niet aan mee. Stelt u een verplichting voor?

De VOORZITTER: Stelt mevrouw Van Goethem een verplichting voor? Ja, dat is de vraag.

Mevrouw VAN GOETHEM: Dank u wel, voorzitter. Ik stel vooral voor dat we hierin een slimme volger van Amsterdam zijn. Amsterdam is al twee jaar bezig met deze pilot en is volgens mij voornemens om het uit te breiden en om het ook structureel te laten maken. En ik zou zeggen: laten we kijken wat Amsterdam hierin op dat moment adviseert en hierin kunnen volgen. En voor mij zou het zijn dat als Amsterdam dat verplicht stelt, dan wordt het verplicht en als het nog steeds vrijblijvend is, wordt het vrijblijvend.

De VOORZITTER: Mevrouw Woolthuis.

Mevrouw WOOLTHUIS: Ja dank u wel voorzitter. We zijn het niet helemaal eens met GroenLinks dat het altijd het slachtoffer is dat stappen moet ondernemen, want laten we niet vergeten dat huisverboden en straatverboden de daders treffen en die worden ook ingezet en dat is ook heel erg belangrijk. Dat zegt niet dat we het er niet mee eens zijn, want daders moeten daadwerkelijk ook hun werk doen. Volgens mij hoorde ik het college ook zeggen dat het daar ook al op onderdelen gebeurt. Dus ik denk dat de oproep aan het college ook duidelijk is: laten we de resultaten van de pilot uit Amsterdam goed laten evalueren en dan kijken of het werkt en hoe we deze kunnen inzetten in Haarlemmermeer.

De VOORZITTER: Mevrouw Bouwhuis.

Mevrouw BOUWHUIS: Ja, over die huisverboden die inderdaad worden ingezet. Vaak wordt door de professionals, van wat ik begrepen heb, een huisverbod aangeraden om daar stappen toe te ondernemen op het moment dat er ook uitzicht is op wat er dan na die tien dagen huisverbod als gevolg zal zijn. Dus ja, Forza! denkt dat het dus ook wel goed is om ook inderdaad te kijken naar die aanpak van Amsterdam.

De VOORZITTER: Het college werd hier en daar even aangesproken. Vindt u het goed als ik even het college vraag om toch nog even wat antwoord te geven en misschien wat opheldering. Mevrouw Van der Meij, gaat uw gang.

Wethouder VAN DER MEIJ: Ja, dank u. Dank u wel. Want ik denk mevrouw Van Goethem dat de vraag om die pilot te volgen destijds van u is gekomen. Die staat nog steeds op mijn to-dolijst. In de zin, het terugkoppelen staat nog steeds op mijn to-dolijst, omdat de resultaten nog niet bekend zijn maar we zijn dus al wel in die zin aangehaakt. Of tenminste, we willen die resultaten zeker met u delen. En ik ben ook nog steeds en dat was ik toen al, en dat is eigenlijk niet veranderd, als die uitkomsten heel succesvol zijn, dan komen we daar zeker bij u op terug. Maar ik zou u toch nog willen vragen, geef ons even de kans om te kijken wanneer die uitkomsten komen. U zegt dat ze er al zijn, wij hebben ze nog niet, terwijl we daar wel op wachten. En dan is het ook nog zo dat we moeten kijken, want de daderaanpak, ik heb dat even beantwoord net, die staat al op de agenda voor 2027-2028. En welke aanpak dat dan is, dat zou deze kunnen zijn, maar dat gaan we dan ook wel weer met de regio bespreken maar we volgen dus dit al wel met grote aandacht, naar aanleiding van uw vraag daarover eerder.

De VOORZITTER: Ja en het college zegt toe daar nog later op terug te komen. Dan hebben we dit, eerst even dit, want ik weet dat u op iets anders wilt ingaan. Mevrouw Van Goethem krijgt altijd nog even de gelegenheid om af te ronden. Bij dezen? Ja.

Mevrouw VAN GOETHEM: Ja dank u wel. En ik ben ook heel erg blij met de toezegging die ik van de wethouder inderdaad heb gehoord. Even ter verduidelijking, het gaat inderdaad om tussentijdse uitkomsten van de pilot en wat ons betreft zien we hem dus niet alleen maar in 2027-2028 maar juist ook al wel ge-cross-referenced in de lokale uitrol, want hopelijk hoeven we daar niet tot 2027-2028 op te wachten.

De VOORZITTER: Ja, mijnheer Beusenberg, u wilt nog even terugkomen op het eerste blok van de tweede termijn, namelijk de motie.

De heer BEUSENBERG: Ja, dat klopt en niet zozeer op de motie. Die motie kunnen wij ondersteunen. Alleen, ik vraag me even af of de motie tijdens het Raadsplein om 17.00 uur is ingediend want ik hoor mevrouw Mees zeggen dat er vanavond over gestemd moet worden, maar misschien dat ik het heb gemist hoor net.

De VOORZITTER: Nee hoor, een motie mag u altijd indienen. Dus straks om 22.15 uur heeft de raad altijd weer de mogelijkheid om een motie in te dienen. Dan zit ik even te kijken. We hebben, nou nog een halfuur, maar we hebben wel met elkaar het een en ander doorgenomen voor een, ja toch wel een zwaar onderwerp. Ik kijk even. Ja mevrouw Van Goethem, u wilt nog iets aansnijden of iets meegeven? Gaat uw gang.

Mevrouw VAN GOETHEM: Ja dank u wel voorzitter. En met een schuin oog naar de wethouder want volgens mij heb ik haar in haar beantwoording al wel, een toezegging is een groot woord, maar in ieder geval het horen bevestigen. Waar ik ook nog aandacht voor vroeg was het feit dat er weinig relatie met schuldhulpverlening, armoede en andere werk- en inkomensgerelateerde problematiek zit. En ik vraag me af en nogmaals, het hoeft geen onderwerp te worden als de wethouder kan knikken, maar kunnen wij als raad in ieder geval erachter staan dat er expliciet ook echt een verbinding wordt gemaakt met het armoedebeleid in de lokale uitrol?

De VOORZITTER: Mevrouw Van der Meij.

Wethouder VAN DER MEIJ: Nou, dat is wel weer een hele expliciete vraag en ik heb u aangegeven dat het gaat om een integrale aanpak en dat betekent dat al die aanpalende beleidsterreinen betrokken zijn. Maar u vraagt nu volgens mij naar een beleidsstuk dat nog moet komen of heb ik dat dan, of vergis ik me daarin? Nee, want nogmaals, we weten dat oorzaken van huiselijk geweld soms in huisvestingsproblematiek liggen of in armoedeproblematiek, of in een combinatie van en dus moeten die altijd allemaal aangehaakt zijn op het moment dat zich een casus voordoet.

De VOORZITTER: U heeft allen gehoord dat de wethouder heeft gezegd dat ze zich bezighoudt met de TOP-3 en één daarvan is de MDA++ maar ik ga verder niet inhoudelijk meedoen. Zoek het even op, want daar komt echt alles bij elkaar. Alle problemen die een gezin heeft, ook met financiën, komen daarin terug ook, maar ik doe verder niet mee. Mevrouw Van Goethem.

Mevrouw VAN GOETHEM: Dank u wel voorzitter. Ik denk dat ik dan met uw toevoegingen en die van de wethouder voldoende uit de voeten kan voor nu en we houden een uiteindelijke uitrol gewoon kritisch in de gaten. En zo niet dan komen we altijd nog terug met vragen. Dank u wel.

De VOORZITTER: Goed, dan kijk ik nog een keer rond. Dan denk ik dat we dit in voldoende mate hebben besproken. Dit is geen verder beleidsstuk dat nog doorgaat naar de raad. Het college heeft goed geluisterd naar wat het lokaal nog zou kunnen gaan inbedden met het regionaal stuk dat er is. Er

is een toezegging om nog terug te komen op een pilot die gaande is of al afgerond is maar die toezegging is gedaan. En daarmee sluit ik deze bespreking en deze sessie en dank ik u hartelijk.